

Pálení čarodějnic

Poslední den v měsíci dubnu se koná každoročně, od nepaměti, pálení čarodějnic. Podle všech zjištění se zvyk za všechna léta nezměnil. Navečer se mládež sejde na návsi - jak se zde říká, na obci, nebo úbci, s košťaty obalenými smolou, nádobkami se smolou, které mají ^{chlanci} zavěšené na drátech, někdy s vycpanou bábou / sláma nacpaná v nějakých vyřazených ženských šatech/ a za křiku se vydají na kopec na vesnici, na Březinku. Tam již starší, odpoledne připravili velikou hranici z odpadového dřeva a poslední dobu také pneumatik, které již nebyly k potřebě. Postaví bábu - čarodějnici ke hranici a hranici podpálí. Pak kolem ohně počne rej, vyhazují se kořící košťata a točí se s nádobkami, nebo se také vyhazují do výšky. Při dohořívající hranici pak všichni zpívají, někdy až do půlnoci.

Zaznamenávám říkání u hranice, při upalování čarodějnice - 30. dubna 1969. Autor - Karel Janáček Sobíňov.

Slyšte, slyšte, lidé, obce Sobíňova!
Tato žena, jménem Povětrná,
bude dneska jako čarodějnice upálena.
Provinila se velmi zle:
Na koštěti na čarodějnické sněmy lítala,
občanům svým nic dobrého nepřála,
našeho rychtáře pomlouvala,
jazyk na radního vyplazovala,
nemoc na sousedy přivolávala
a mužům pokoj nedávala.
Co jiného jí za to můžem dát,
nežli jí na ohni upáliti.
Přiložte každý dvě polena,
ať se jí brzy škvaří kolena.
Kolena, hlava, zadnice,
ať zhyne tato bídnice.!
